

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417010040
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8417010040.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.09.2018 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
X. N. nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko L., okres N.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 12.11.2016 v čase okolo 21.00 hod., bez súhlasu osoby majiteľa, vnikol na riadne oplotený pozemok rodinného domu nachádzajúceho sa v N., na ulici N. č. XXXX/X tým spôsobom, že preliezol uzamknutú kovovú bráničku vysokú 160 cm, ktorá je súčasťou oplotenia v prednej časti pozemku, takto sa dostal na dvor, po ktorom prešiel do jeho zadnej časti, kde sa nachádzala uzamknutá kovová bránička vysoká 190 cm, na ktorej tyčou poškodil zámok, otvoril ju a následne cez ňu odišiel z dvora preč, čím takto spôsobil majiteľovi nehnuteľnosti R. O. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., ul. N. č. XXXX/X škodu poškodením zámku v sume 14,50€,

t e d a

neoprávnene vnikol do obydlia iného a prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na s ú h r n ň ý t r e s t odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/88/2018 zo dňa 24.08.2018, právoplatný dňa 24.08.2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na 5 rokov, ako

aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky ostávajú nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému R.. O.I. K., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. N., N. XXXX/X, škodu vo výške 14,50 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 25.01.2017 obžalobu pod sp. zn. Pv 626/16/7703 - 4 na obžalovaného X. N. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2018 v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe prokurátora za vinu. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného O. K., svedkov W. K., W. N., O. N., R. R. a oboznámením listinných dôkazov, a zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že na udalosti toho dňa si nepamätá, pretože v ten deň pil alkohol. Na otázku samosudcu, z akého dôvodu si na skutok nepamätá, keď v prípravnom konaní vypovedal ku skutku podrobne, nevedel obžalovaný odpovedať s tým, že má problémy s pamäťou, ktoré bližšie nešpecifikoval. Svedok - poškodený O. K. je bratom jeho deda, ktorý už zomrel s tým, že mu svedok - poškodený nikdy nehovoril o tom, že potrebuje povolenie, aby mohol chodiť cez jeho pozemok, ktorým v minulosti bez problémov prechádzal tak, že buď preskočil plot alebo si odomkol bránku kľúčom, ktorý tam visel. Obžalovaný si myslí, že O. K. voči tomuto jeho konaniu v minulosti vôbec nenamietal, hoci ho pri týchto prechodoch cez pozemok stretol. Takto si on, jeho sestry a jeho mama skracovali cestu na susedný pozemok deda obžalovaného, kde sa nachádza rodinný dom, v ktorom v čase spáchania skutku obžalovaný býval. Od mala vedel on aj členovia jeho rodiny, že na bránke visel kľúč, ktorým sa dala bránka odomknúť. Ako obžalovaný uviedol, dňa 12.11.2016 vstúpil na pozemok poškodeného O. K. asi tak, že preskočil bránku, prešiel cez jeho pozemok, kde potom preskočil druhú bránku avšak je si istý, že O. K., ako vlastníkovi rodinného domu s pozemkom žiadnu škodu nespôsobil. Súhlas O. K. na prechod cez jeho pozemok v ten večer nemal. Ako príčinu tohto svojho konania uviedol, že v ten večer stratil pri pití alkoholu kľúče od bránky svojho domu. Obžalovaný popísal situáciu na mieste tak, že z cesty je pozemok poškodeného O. K., na ktorom sa nachádza jeho rodinný dom, ktorý je oplotený a na na ktorý sa vchádza bránkou. Z druhej strany pozemku sa nachádza druhá bránka, ktorá oddeľuje pozemok O. K. od pozemku, na ktorom sa nachádza rodinný dom jeho nebohého deda, v ktorom obžalovaný býva. Aj na tento pozemok je vstup z ulice. Pri obidvoch bránkach O. K. na nachádzajú kľúče, ktorými sa dajú zámky otvoriť, pričom v tom čase boli zámky funkčné.

Na ďalších odročených hlavných pojednávaniach obžalovaný zotrval na tejto svojej výpovedi ako aj na svojej nevine.

Svedok - poškodený O.I. K. zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mu škodil, od kedy začal bývať v susednom rodinnom dome jeho brata a to krádežami jemu patriacich vecí, ku ktorým sa mu obžalovaný priznal. Dňa 12.11.2016 bol doma spolu so svojou manželkou, keď obžalovaný preskočil bránku z ulice a podľa stôp videl, že prešiel do zadnej časti dvora. Svedok - poškodený cez okno WC videl, ako sa obžalovaný snaží preskočiť bránku vedúcu do dvora jeho rodičov. Rýchlo preto zbehol do pivnice, ale obžalovaný podľa neho vylomil zámok a dostal sa na rodičovský pozemok. Podľa neho to obžalovaný robí zámerne, z jeho strany to považuje za terorizovanie, ktoré mu naháňa strach a ktoré považuje za neúnosné. Ako svedok - poškodený uviedol, v minulosti mal obžalovaný dovolené vstupovať na jeho pozemok, keďže bol z rodiny, ale keď videl, akú škodu mu obžalovaný krádežami spôsobil, bránku zamkol a nedovolil mu ďalej cez tejto pozemok prechádzať. Svedok - poškodený si nie je istý, či obžalovanému aj výslovne zakázal chodiť cez jeho pozemok, ale zakázal mu prechod tak, že bránku zamkol a kľúčik vybral. Podľa neho obžalovaný prvú bránku oddeľujúcu vstup na jeho pozemok od cesty preskočil a druhú bránku vedúcu na pozemok jeho nebohého brata vylámal. Priamo to však nevidel ani on a ani jeho manželka,

len podľa stôp videli, ako niekto chodí po ich pozemku a svedok - poškodený obžalovaného videl až cez okienko z jeho WC, ako sa snaží preliezť aj druhú bráničku a ako nad ňou visí. Vtedy videl ruky obžalovaného a jeho hlavu a aj to, že obžalovaný mal oblečenú nejakú mikinu alebo bundičku, pričom priestor osvetľovalo svetlo z WC. Keď prišiel na dvor už len videl, ako je druhá bránka otvorená a videl obžalovaného, ako vykukuje spoza rodičovského domu. Neskôr videl, ako obžalovaný vyšiel na verandu susedného domu, zhasol svetlo a vošiel dnu. Ako na bránke obžalovaný vylámал zámok nevidel, pretože práve vtedy prechádzal cez pivnicu von na pozemok za domom. Prvú bránku vedúcu z cesty na ich dvor zamykajú na noc a bola zamknutá aj v ten večer, druhá bránka je zamknutá stále, pričom kľúče mal u seba. Zámok na nej bol funkčný a svedok - poškodený bol aj v mesiaci november na zadnej časti dvora a videl zámok na bránke bez poškodenia. Svedok - poškodený uviedol, že predtým cez jeho pozemok chodili sestry obžalovaného, jeho mama a niekedy aj obžalovaný, avšak obžalovaný už potom asi rok a pol pred dňom 12.11.2016 cez jeho pozemok nechodil. Aj predtým obžalovaný chodil cez jeho pozemok zriedka. Dňa 12.11.2016 boli podľa svedka - poškodeného obe bráničky uzamknuté a zámky boli funkčné. Od prvej bránky od cesty bol kľúč buď v bránke alebo visel na klinci pri bránke, druhá bránka vedúca na pozemok jeho nebohého brata bola uzamknutá a kľúč mal skrytý v pivnici. Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď svedka - poškodeného z prípravného konania, kde uviedol, že obžalovaný mal od neho zakázané vstupovať na jeho pozemok, lebo asi tri alebo štyri roky dozadu mu bol odcudzený elektromotor a odrezané káble. Vtedy obžalovanému vykričal a ten sľúbil, že to viac neurobí. Svedok - poškodený mu tiež vyslovene povedal, aby viac na jeho pozemok nevstupoval. Vo vzťahu k tejto výpovedi z prípravného konania svedok - poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nepamätá, či mu to aj výslovne zakázal, ale určite obžalovanému zakázal chodiť cez jeho pozemok tým, že zamkol bráničku. Manželka mu hovorila, že obžalovaného po skutku stretla a ten sa jej ospravedlňoval za svoje konanie s tým, že mal vypité.

Svedkyňa W. K., manželka poškodeného O. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania a uviedla, že večer dňa 12.11.2016 sedela sama v obývačke, keď pod oknami prešiel človek, avšak v tom čase nevedela, že je to obžalovaný. Keď ten človek zatočil okolo domu, išla sa cez pivnicu pozrieť kto to je, ale dvere neotvorila, lebo sa bála, avšak opýtala sa, kto je tam, ale ten človek jej neodpovedal. Jej manžel potom pozrel von z WC a videl, že tam obžalovaný niečo robí so zadnou bránkou. Manžel jej v ten večer vravel, že keď vyšiel von za dom, zadná bránka bola už otvorená a osoba už bola na druhom pozemku, že to bol obžalovaný a že ho videl, ako vykukuje z verandy domu jeho nebohého brata. V minulosti s obžalovaným mali konflikty, lebo im predával veci a ich súhlas na vstup na pozemok nemal, lebo obe bránky boli zamknuté. Neskôr po skutku ju obžalovaný stretol v parku s tým, že sa chce jej a aj jej manželovi ospravedlniť za to, čo sa stalo, avšak za jej manželom neprišiel. Svedkyňa potvrdila, že niekedy sa cez ich pozemok chodilo, keď sa skracovala cesta a to v čase, keď sa stavali domy. Vtedy chodil aj obžalovaný, ale už pár rokov nechodil, pričom teraz si cestu cez ich pozemok už neskracuje nikto. Bránka bola podľa svedkyne zamknutá aj cez deň pričom na garáži majú funkčný zvonček. Keby obžalovaný zazvonil, určite by mu otvorila a tiež by mu umožnila prechod cez pozemok. V prípade bránky od cesty, kľúče od nej viseli na klinci, druhá bránka vedúca na susedný pozemok bola v tom čase dlhodobo zamknutá a kľúč od nej bol odložený v pivnici. Svedkyňa pripustila, že aj v roku 2016 cez ich pozemok prechádzala mama a sestry obžalovaného. Oba zámky boli podľa svedkyne funkčné.

Na návrh obhajoby súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov W. N. - matku obžalovaného, O. N.T. - sestru obžalovaného a R. R. - kamaráta obžalovaného.

W. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že cez pozemok O. K. prechádzali všetci z rodiny, prípadne kto potreboval. V roku 2016 však už cez neho veľmi nechodila ale ešte občas prešla. Obžalovaný býval v dome po jeho nebohom dedovi s jej súhlasom a podľa svedkyne mu nikto ani ústne a ani písomne nezakázal cez ten pozemok chodiť. Potvrdila, že bránka z ulice sa zamykala a pri nej visel kľúčik, ktorým si každý mohol bránku odomknúť a zamknúť. Pri druhej bránke tiež visel kľúčik.

K tejto výpovedi svedok - poškodený uviedol, že súhlas na prechod cez pozemok jej rodina nemala, ale prechádzali s jeho vedomým, lebo sú rodina.

Svedkyňa O. N. uviedla, že jej brat mal preskočiť plot pána K. cez bránku, ktorá bola zamknutá. Ako uviedla, celá rodina chodila cez bránku cez pozemok pána K. a tak sa ďalšou bránkou dostali na pozemok ich deda, a to aj v roku 2016, pričom na obidvoch bránkach boli kľúče. Nechodia tam asi dva

roky, od kedy jej dedo zomrel. Nevedela uviesť, či niekto z rodiny používal bránku aj po dedovej smrti, lebo tam už veľmi nechodila.

Nakoľko obhajoba trvala na výsluhu svedka R. R.Č. z dôvodu, že práve on mal byť tou osobou, ktorá v ten večer prechádzala cez pozemok O.I. K., súd na odročenom hlavnom pojednávaní dňa 10.09.2018 vypočul tohto svedka. Tento svedok uviedol, že v ten deň 12.11.2016 boli s obžalovaným von, pričom stratil peňaženku s dokladmi a tiež reproduktor na bluetooth. V ten deň spolu s obžalovaným pili alkohol a a boli poriadne opití. Obžalovaný potom išiel domov a svedok išiel neskôr za ním opýtať sa ho, či nevie, kde má uvedené veci, ktoré nevedel nájsť. Keď prišiel k miestu, kde býva obžalovaný, videl obžalovaného na dvore, tak na neho zakričal a keďže ten ho nepočul, preskočil bráničku vedúcu na pozemok, kde sa nachádza rodinný dom, v ktorom býva obžalovaný. Svedok preskočil iba jednu bráničku vedúcu rovno na tento pozemok, kde sa nachádzal obžalovaný a neprechádzal cez iný oplotený pozemok. Potom sa rozprával s obžalovaným pred domom, kde obžalovaný býval. Von z pozemku sa svedok dostal tak, že mu obžalovaný kľúčom, ktorý vyťahol z vrečka, otvoril túto bráničku a pustil ho von na ulicu. V čase, keď sa to stalo, bola už tma, pričom svedok nepozná O.I. K. a ani nevie, kde tento býva.

V tejto súvislosti súd odmietol návrh prokurátora na opätovný výsluch svedka - poškodeného O.F. K. za účelom, či v tom čase svedok - poškodený videl na susednom pozemku aj inú osobu, ako obžalovaného, ktorou mal byť uvedený svedok, pretože pre posúdenie okolností dôležitých pre toto trestné konanie nie je podstatné, kto a ako dlho sa nachádzal na pozemku susediacom s pozemkom poškodeného O. K. a tiež, kedy sa tak stalo. Z výpovede svedka R. jednoznačne vyplýva, že nebol tou osobou, ktorá mala preskočiť bráničku oddeľujúcu pozemok patriaci svedkovi - poškodenému O. K. alebo prechádzať cez jeho pozemok, ako to v návrhu na dokazovanie výsluchom tohto svedka tvrdila obhajoba.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu na mieste spísanej dňa 13.11.2016 vyplýva, že miesto činu sa nachádza v N., na ulici N., pričom ide o rodinný dom s číslom X. Vo vzdialenosti 2 metre od cesty sa nachádza železodrevená bránička vysoká 160 cm. Od ulice okolo pozemku sa nachádza oplotenie vysoké 160 cm, ktoré je tvorené betónovo - kovovou konštrukciou. Vedľa bráničky sa nachádza garáž a cez bráničku sa vchádza do dvora. Od bráničky vedie chodník vedúci ku vchodovým dverám rodinného domu a okolo domu prechádza chodník smerujúci do zadnej časti dvora. Zadná časť dvora je zľava tvorená pletivovým plotom vysokým 160 cm a plechovým plotom vysokým 2 metre, na ktorom sa nachádza kovová bránička o rozmeroch 190 cm x 120 cm. Bránička je opatrená zámkom. Jazýček zámku je ohnutý a protištítok je v spodnej časti vylomený. Vedľa bránky sa vo vzdialenosti 0,5 m nachádza drevené porisko, ktoré je v dolnej časti, 10 cm od konca ohnuté. Súčasťou tejto zápisnice je aj fotografická dokumentácia, ktorú súd oboznámil na tomto hlavnom pojednávaní.

Objektom trestného činu porušovania domovej slobody je ochrana nedotknuteľnosti obydlia, ktorá je rámcovo zakotvená v článku 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ktorá je súčasťou základných ľudských práv a slobôd. Základným rámcem tohto ústavného práva je, že nikto nemôže vstúpiť do obydlia bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Týmto právom je chránený nielen každý vlastník ale aj každý oprávnený užívateľ obydlia. Pojem obydľie v sebe zahŕňa všetky priestory, ktoré osoba, o ktorej právo ide, oprávnené užíva.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu ako aj z výpovedí obžalovaného a svedka - poškodeného O. K. vyplýva, že rodinný dom č. X postavený na ulici N. v N. patriaci O. K., je spolu s pozemkom oplotený zo všetkých strán pletivom, resp. plechovým plotom a teda tvorí jeden uzavretý a kompaktný celok, ktorý je spoločne užívaný svedkom - poškodeným O. K. a jeho manželkou W. K.. Teda uvedený priestor spadá do právnej kategórie obydlia, pretože v sebe integrálne zahŕňa nielen rodinný dom ale aj k nemu patriaci pozemok, ktorý manželka K. spoločne užívajú s domom a oplotením tvorí jeden uzavretý celok. Vstup cez oplotenie pozemku rodinného domu je zabezpečené dvoma kovovými bránkami, jednou zhruba 2 metre od verejnej miestnej komunikácie a druhou bránkou, ktorá je v zadnej časti pozemku a cez ktorú je zabezpečený vstup na susedný pozemok, kde sa nachádza druhý rodinný dom, v ktorom so súhlasom W. N. v čase skutku býval obžalovaný.

Súd na základe vykonaného dokazovania, kedy skutočnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov vyhodnotil samostatne, avšak zároveň v ich vzájomnej súvislosti dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku sa stal, má znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bez pochybností

zistil, že skutok spáchal obžalovaný. Hoci O. K. a ani jeho manželka W. K. nevideli, ako sa obžalovaný dostal na ich pozemok, samotný obžalovaný nielen v prípravnom konaní, ale aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 12.11.2016 vo večerných hodinách asi okolo 21.00 hod. preskočil kovovú bráničku vysokú 160 cm, ktorá je súčasťou oplotenia v prednej časti pozemku a tak sa dostal do priestoru dvora rodinného domu na ulici N. č. X v N.. Urobil tak z dôvodu, že v ten deň požíval s kamarátmi alkoholické nápoje, bol po ich vplyvom a chcel si tak skrátiť cestu cez pozemok O. K. na susedný pozemok, kde sa nachádza rodinný dom, v ktorom býva. Tiež toto svoje konanie odôvodnil stratou kľúčov od svojho domu. Hoci uviedol, že si na presné udalosti toho večera nepamätá, pretože bol pod vplyvom alkoholu, obžalovaný v prípravnom konaní ku skutku vypovedal celkom podrobne a k jeho spáchaniu sa priznal. Na hlavnom pojednávaní však už nevedel uviesť dôvody tejto svojej náhlej straty pamäti, ku ktorej u neho došlo medzitým došlo. Preto ani nevedel uviesť, ako sa dostal cez druhú - zadnú bráničku vedúcu na susedný pozemok, hoci vylúčil jej vypáčenie.

Výpoveď samotného obžalovaného potvrdzuje výpoveď svedkyne W. K., že večer toho dňa videla, ako nejaká osoba prešla pod oknami obývačky, kde sedela a hoci ona nevidela, kto to bol, a ako sa dostal na ich pozemok, jej výpoveď potvrdzuje v danom čase prítomnosť jednej osoby na pozemku patriaceho k rodinnému domu, pričom táto osoba bola vzápätí stotožnená s osobou obžalovaného poškodeným O. K., ktorý sa na podnet svojej manželky išiel cez okno na WC pozrieť, kto sa nachádza na jeho pozemku a videl obžalovaného, ako sa pokúša preliezť cez zadnú kovovú bráničku vysokú 190 cm a dostať sa tak na susedný pozemok. Ako svedok - poškodený uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, obžalovaného nepochybne spoznal, pretože je to vnuk jeho nebohého brata a býval v susednom dome. Napriek tomu, že bola tma, ako svedok - poškodený uviedol, priestor za rodinným domom osvetľovalo svetlo z WC a videl postavu obžalovaného, jeho ruky a hlavu. Kým svedok - poškodený vyšiel do priestorov zadnej časti domu cez pivnicu, obžalovaný už podľa jeho výpovede medzitým vypáčil dreveným poriskom zámok na uzamknutej kovovej bráničke a dostal sa tak na susedný pozemok. Ako svedok - poškodený opísal, obžalovaný sa na neho ešte z verandy susedného domu pozeral a čakal, čo bude robiť. Tiež uviedol, že zámok na zadnej bránke bol vylámaný, pričom tento kontroval pred skutkom a bol v poriadku. Teda je nepochybné, že k vylámaniu zámku na tejto bráničke za použitia drevenej tyče mohlo dôjsť iba konaním obžalovaného. Z tohto dôvodu súd na základe uvedených výpovedí dospel k nepochybnému záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Pokiaľ sa jedná o obranu obžalovaného týkajúcu sa súhlasu O. K. s prechodom cez jeho pozemok alebo v minulej dobe obvyklého prechodu obžalovaného a členov jeho rodiny cez pozemok O. K., súd dáva do pozornosti obsah práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa článku 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Tým je nemožnosť kohokoľvek vstúpiť do obydlia bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Je teda na výlučnom rozhodnutí vlastníka resp. užívateľa obydlia, akým spôsobom bude chrániť svoje obydlie pred vstupom tretích osôb (napríklad oplotením alebo uzamknutím vstupu), pričom ani príbuzenský pomer týchto osôb k osobe vlastníka alebo užívateľa obydlia nepredstavuje zákonnú exempciu z toho práva. Je teda nepochybné, že O. K., ako vlastníka a užívateľa rodinného domu a k nemu patriaceho pozemku má právo tento rodinný dom a pozemok oplotiť a rozhodnúť sa, komu udelí súhlas na vstup do svojho obydlia. Je nepochybné, že tento súhlas môže byť výslovný, daný ústne alebo písomne, alebo ako tomu bolo v minulosti, daný konkludentne členom rodiny obžalovaného. Ako uviedol samotný poškodený O. K., rodina obžalovaného, jeho sestra a matka chodili cez jeho pozemok s cieľom skrátiť si cestu a svedok - poškodený im v tom konkludentne nebránil. To vyplynulo aj z výpovedí W. N. a O. N.. Vo vzťahu k obžalovanému však O. K. zreteľne prejavil svoj nesúhlas, aby cez jeho pozemok nechodil a hoci na rozdiel od prípravného konania si nevedel spomenúť, či mu povedal výslovné, tento jeho prejav vôle možno vyvodíť z toho, že zamkol vstupnú bránu na jeho pozemok. Uzamknutie oboch bránok je nepochybným prejavom vôle O. K., aby nikto nevstupoval na jeho pozemok v čase, keď je bránka uzamknutá. Nič na tom nemení ani skutočnosť, ak by O. K. zavesil kľúč od brány k bránke. Obžalovaný tak podľa názoru súdu vnikol do obydlia poškodeného bez jeho súhlasu spôsobom, ktorý odporuje zákonu a naplnil tak znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Z hľadiska vzniku trestnej zodpovednosti je kategória akéhosi „trestnoprávneho vydržania práva prechodu“ založená na tom, že v minulosti tadiaľ zvykol obžalovaný a členovia jeho rodiny chodiť irelevantná. Za situácie, keď O. K. zakázal obžalovanému vstup na pozemok a uzamkol obe bráničky, v kontexte konania obžalovaného, ktorý sa skutku dopustil pod vplyvom alkoholu a vo večerných hodinách, nemožno predchádzajúce používanie pozemku O. K., ktoré sa navyše už v roku 2016 zo strany obžalovaného nerealizovalo, považovať za súhlas O. K. daný kedykoľvek a za akejkolvek situácie. Ako uviedla svedkyňa W. K., na dverách garáže bol funkčný zvonček a teda obžalovaný mohol, a najmä mal, zazvoniť alebo iným

spôsobom privolať majiteľa alebo užívateľa obydlija a žiadať jeho súhlas na prechod cez jeho pozemok. Keďže sa tak nestalo, obžalovaný neoprávnene vnikol na pozemok inej osoby.

Z výpovede svedka R. R. jednoznačne vyplýva, že on nebol tou osobou, ktorá mala dňa 12.11.2016 preliezť oplotenie pozemku O. K., pretože on preliezol plot vedúci priamo do domu, kde býval obžalovaný a v ten večer neprechádzal cez iný pozemok. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa výpovede tohto svedka mu potom, ako sa rozprával s obžalovaným pred domom, kde býva, obžalovaný otvoril svojim kľúčom bráničku vedúcu z pozemku obžalovaného a tou svedok vyšiel von na ulicu. Mali to teda byť tie kľúče, o ktorých obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní tvrdil, že ich stratil a preto sa nemohol dostať domov, a teda si cestu skrátil cez pozemok poškodeného.

Pri právnej kvalifikácii skutku súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 11/2015, v zmysle ktorého „trestný čin porušovania domovej slobody v ustanovení § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona predpokladá taký spôsob prekonania prekážky, ktorej účelom je zabránenie vniknutiu do obydlija, ktorý nenaplnia znaky vlámania podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona. Ak forma prekonania prekážky, ktorá bráni vniknutiu do obydlija, je subsumovateľná pod pojem „vlámanie“ podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona, ide o trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona, t.j. spáchaný závažnejším spôsobom konania - vlámanie § 138 písm. e) Trestného zákona.“ Obžalovaný naplnil znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona tým, že neoprávnene vnikol do obydlija iného tak, že preliezol bránku vedúcu od prístupovej komunikácie, a teda prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. V tom okamihu bol uvedený prečin dokonaný. To, že obžalovaný opustil pozemok O. K. za použitia drevenej tyče, keď ňou silou vylomil zámok na bráničke v zadnej časti domu, naplnia síce znaky vlámania podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona, ale stalo sa tak s cieľom opustiť pozemok poškodeného v čase, keď protiprávny stav trval, pričom k tomu jeho konaniu došlo až po naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Preto táto okolnosť nemá vplyv na právnu kvalifikáciu. Rovnako na právnu kvalifikáciu nemá vplyv ani skutočnosť, že poškodený O. K. je osoba vyššieho veku, teda v zmysle § 127 ods. 3 Trestného zákona osoba staršia ako 60 rokov, čím by sa naplnil pojem chránenej osoby podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a teda použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Nakoľko však spôsob spáchania činu nesúvisel s vekom poškodeného O. K. a jeho vek nemal na konanie obžalovaného žiaden vplyv, súd ustálil právnu kvalifikáciu skutku tak, ako je uvedená v obžalobe, teda ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Nakoľko sa jedná o prečin, súd zároveň preskúmal otázku, či nie sú splnené podmienky materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona, najmä v súvislosti s tým, že obžalovaný predtým na pozemok poškodeného pravidelne vstupoval a tento mu vstup umožňoval. Súd však zohľadnil tú skutočnosť, že svedok - poškodený O. K. svoj pozemok uzamkol z dôvodu predchádzajúcich krádeží jeho vecí obžalovaným, a tiež, že obžalovaný mu spôsobil na zámku zadnej bráničky škodu. Preto aj pri spôsobe spáchania činu a okolnostiach, za ktorých bol spáchaný nedospel súd k záveru, že je jeho závažnosť nepatrná.

Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Týmto konaním obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlija iného a prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Obžalovaný tak svojím konaním spáchal prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme nepriameho úmyslu, pretože vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného týmto zákonom, ktorým je nedotknuteľnosť obydlija, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený / § 15 písm. b) Trestného zákona/.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 6T 41/2015. Obžalovaný bol od 07.08.2013 do 28.11.2016

viackrát postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku. Dňa 16.06.2016 obžalovaný vzbudil svojim konaním verejnú pohoršenie, dňa 26.05.2015 v čase o 20.05 hod. v N., na ul. Y., za obytným domom znečisťoval verejnú priestranosť a to tak, že hádzal na trávnik pred uvedeným obytným domom sklenené fľaše, dňa 20.03.2015 o 20.20 hod. zvracal a močil pred bytovkou na ul. B. X, v N. a dňa 28.09.2014 opitý ležal na chodníku pri novom futbalovom štadióne, pričom za spáchanie všetkých týchto priestupkov mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste. Okrem toho bol obžalovaný ešte dvakrát postihnutý za priestupok Mestskou políciou Kežmarok. Zo správy o povesti mesta Kežmarok vyplývajú o obžalovanom všeobecné údaje evidenčného charakteru. Zo správy Obce L. vyplýva, že situácia v rodine N. je komplikovaná, nakoľko otec obžalovaného priznal viacročnú mimomanželskú známosť. Táto situácia bola podľa obce pravdepodobne spúšťačom nekonformného správania sa obžalovaného. Od augusta 2013 bol evidovaný na oddelení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na ÚPSVaR Kežmarok, lebo rodičia požiadali úrad o pomoc pri riešení výchovných problémov s obžalovaným. V tom čase neploletý obžalovaný požíval alkoholické nápoje, za čo boli rodičia riešení Obecnou políciou v L.. Po návrate obžalovaného z diagnostického centra, kde bol umiestnený rozhodnutím tunajšieho súdu, obžalovaný býva s mamou a sestrami. Keďže nerešpektoval pravidlá, rodičia mu zrušili trvalý pobyt, pričom podľa matky obžalovaného býva obžalovaný v dome po starom otcovi. Za matkou a sestrami obžalovaný prichádza, keď nemá čo jesť.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6T 41/2015 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 14.04.2015 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmieneným podkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2015. Zo spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 88/2018 vyplýva, že na základe obžaloby prokurátora, rozsudkom zo dňa 24.08.2018 uznal súd obžalovaného za vinného z dvoch skutkov, oboch právne kvalifikovaných ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní piatich rokov. Zároveň mu súd v rámci probačného dohľadu uložil obmedzenia a povinnosti podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. e), g), i) a j) Trestného zákona a tiež ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2018.

Súd u obžalovaného nezistil žiadne priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 a § 37 Trestného zákona, preto nedošlo k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Súd týmto rozsudkom odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr (12.11.2016), ako bol Okresným súdom Kežmarok, ako súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci vedenej pod sp. zn. 9T 88/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2018 (24.08.2018). Preto súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, pričom použil trestnú sadzbu činu najprísnejšie trestného a to v zmysle § 194 ods. 3 Trestného zákona, teda v rozmedzí od troch rokov do ôsmich rokov, pričom po splnení podmienok v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona použitím aperačnej zásady zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Nakoľko obžalovaný spáchal prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v konaní vedenom pod spisovou značkou 6T 41/2015, uložil mu súd aj pri zohľadnení § 49 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Tento trest zohľadňuje závažnosť konania obžalovaného, okolnosti za ktorých bol spáchaný a zároveň bude pre odsúdeného dostatočnou výstrahou, aby sa podobného konania nedopúšťal ani v budúcnosti. Zároveň v rámci súhrnného trestu zrušil výrok o treste z rozsudku sp. zn. 9T 88/2018 zo dňa 24.08.2018. Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou KOVOSPOL KK, s.r.o., ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní vyplýva, že hodnota dvoch bránových kľučiek je 8,- Eur a 1 ks Fab zámky je 6,50 Eur, teda celková škoda, ktorá O. K. vznikla poškodením bráničky predstavuje sumu 14,50 Eur. Nakoľko poškodený si náhradu škody riadne a včas uplatnil, a výška tejto škody bola týmto listinným dôkazom nepochybne preukázaná, súd týmto rozsudkom v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu v tejto výške.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.